

Da Nasjonal Samlings program første gang ble gjort kjent

Et referat fra partiets stor-møte i mars 1934

En av våre trofaste abonnenter, Helge Wiig, er den lykkelige eier av første nummer av bladet "Nasjonal Samling" som kom ut 15. mars 1934.

Det var starten på partiets virksomhet innen presse og propaganda.

I avisen finner vi bl.a. referatet fra et stort møte som den 6. mars samme år ble holdt i Oslo, hvor Vidkun Quisling var hovedtaler og der Nasjonal Samlings program første gang ble gjort kjent.

"Folk og Land" har saksatt referatet:

Det blev en strålende aften i Logens store sal, da vår partifører Vidkun Quisling la frem vårt program, hvor Nasjonal Samlings retningslinjer nu er trukket op. Lokalet som jo er et av Oslos største, var fylt til trengsel, så vel i salen som på galleriet. Og det som ikke minst gjorde et sterkt inntrykk; den overveiende del var ungdom fra alle virkefelt i samfundet. Det var en ånd over forsamlingen som ikke kunne undlate å gjøre sin virkning.

Møtet begynte med musikk av hornorkester. Så fulgte flaggparade. Med fedrelandets flagg mellom to St. Olavs-bannere marsjerte en ungdomsfylkning op midtgangen og tok plass foran scenen. Med oprakte hender blev NS kampsang sunget.

Formannen for Oslo, partifelle Rag. Møllhausen ønsket velkommen. Han gjorde opmerksom på at der overalt i landet hvor NS har tropper, holdes lignende møter hvor vårt program blir fremlagt. Det er nok dem som vil ryste på hodet av dette program, sa han, men det skal bli stående slik inn-til NS har nådd sitt mål og gjenreist Norge. Vi lover også at det skal bli gjennom-

ført uavkortet. Man har smilt ad oss fordi vi samler oss under Olavs-banneret. Det skal man ikke gjøre. Vårt flagg det er fedrelandets trefarvede, men vårt samlingsmerke er Olavs-banneret.

Quisling har ordet.

Vidkun Quisling fikk deretter ordet. Han gav en oversikt over årsakene til den krise verden nu vander sig i og påviste hvordan i vårt program de konkrete linjer for fremtidens politikk her i landet er trukket op. Krisen er sterkt preget av materialismen som setter sitt stempel på alt og som alt dreier sig om. Offerviljen, troen og idealiteten er drept. Vårt land er verken tjent med marxismen eller de borgerlige partier. Tilsynelatende står de to mot hverandre, men innbyrdes fraternerer de med hverandre.

Det er det nye syn vi vil ha frem. En omvendelse i sinnet. Vår hovedoppgave er å hindre arbeiderne i å gjen-nemføre den slavestat som den kommunistiske stat er, og fordi marxismen er en refleks av de borgerlige, må vi også komme i kampforhold til de siste. Opløsningen er for øvrig allerede i full gang, det har de sørget for selv. De har intet mer å fare med. De har intet å by det norske folk.

For å slå marxistene må vi trenge inn på deres eget område. De forlanger riktignok å ha monopol på rettferdigheten, men vi skal gjøre dem rangen stridig.

Vårt program er utarbeidet etter et system med livets rett i sig, ikke som marxistenes, som ikke kjente det minste til det levende liv.

Han gikk så over til å behandle programmet som han fremholdt, var bygget på det nasjonale syn, på levende grunnsetninger. Vi

vender oss med dette til Norges arbeidende folk - de som arbeider, de som produserer, de som gjør nyttig arbeide. Vi vil ha arbeidsfred i landet. Vi går også inn for å få et system i vår utenrikspolitikk og vårt forsvar. Forsvaret det er statsmaktens ryggrad, knekkes den knekkes staten.

Og det vet de som har vært med å ødelagt det. Det er gjort med velberåd hu. Vi regner derfor gjenopbygningen av vårt forsvar som en av de nødvendigeste spørsmål i landet i dag.

Vi vil gjøre Norge til en nasjonal enhet, et selvberget land uten å isolere oss. For vi er ikke så små som man gjerne vil ha det til. Det er nordmenn og skandinaver som har vært med å grunnlegge de største riker i verden og så skulde vi kanskje ikke greie å styre oss selv.

Quisling sluttet med å si, at han gjorde Ibsens ord til sine der han i "Kongsemnene" sier: Norge er ett rike. Vi skal bli et folk.

Talen blev ustanselig avbrutt med voldsomt og langvarig bifall.

Seks andre talere.

Efter at sangkoret a Capella hadde sunget etpar sanger bragte partifelle I. B. Hjort Quisling en begeistret hyldest. Det er fra alle hold gjort innvendinger mot førerprinsippet i vår bevegelse. Det har intet på sig. Historien viser at den gang vårt land var godt styrt stod der en enkelt fører i spissen. Og vi har en fører. Det har stått alle fritt i dette land å trekke op retningslinjer som førte ut av uføret. Men ingen gjorde det - uten Quisling. Derfor er han vår fører. Han sluttet med å citere Martin Luthers ord foran kirken i Worms: Her står jeg, jeg kan ikke annet. Gud hjelpe mig. Amen.

Partifelle Kjeld Stubb som

var neste taler karakteriserte møtet som det betydningsfulleste i NS historie. Det er intet mindre enn et historisk øieblikk i vårt lands gjenreisning, idet grunnlinjene nu er trukket op for vårt fremtidige arbeide.

Hvad NS forhold til kristendommen angikk understreket han, at kristendommen er det levende grunnlag for vårt arbeide, vi sier dette uten å ville skilte med det i store paragrafer. Ånden i hele vår bevegelse er i samklang med vår store mesters, som sa: Jeg er ikke kommet for å bli tjent, men for å tjene.

Partifelle, fru Marie Irgens representerte alle kvinner som hadde sluttet sig til NS. Hun talte varmt for føreren Vidkun Quisling, fordi han har tatt kvinnene med i råd og dåd. Han har vist oss tillid, sa hun, en tillid som forplikter. Vi må vise oss den verdig. NS både vil og kan bygge landet op. Derfor kvinner - ta standpunkt. Vær med oss.

Efterat partifelle, arbeider Kjell Gundersen hadde rettet en glimrende fremført og kraftig appell til de unge arbeidere om å være med å slå terroren, den borgerlige undfallenhet, arbeidsgiverforeningen og Folkets Hus ned, og gi den unge arbeider den rett til livet som tilkommer ham, talte partifelle student Axel Aas om bøndene. Bondens sak er landets sak, sa han, derfor vil NS trygge bondens kår. For fri mann kjemper frihets gud, hans sak skal aldri falle.

Partifelle Eyvind Mehle avsluttet aftenens talerekker med en tale - om den frihet vi i dag har slik som den forstås og praktiseres her i landet. Verken borgerskaps frihet eller den røde frihet er vår. Det er den nye frihet vi bygger på, brorskaps frihet. Det beste i hele verden er med oss i dette arbeide.

Umiddelbart efter siste tale satte musikken i med fedrelandssangen, forsamlingen reiste sig og med oprakt hørehånd klang tonene av den kjære sang gjennom de store lokaler.

Det blev en stor aften verdig det nyrydningsprogram som vårt parti nu har lagt frem for det norske folk.

Høvdingkvinnen Olga Bjoner

(A.) SUNNMØRE

Herr redaktør.

Olga Bjoner - et av de sterkeste og modigste mennesker jeg har truffet.

For meg og mine medsøstre var hun en høvdingkvinne - ikke bare under okkupasjonen, men også senere da de fleste av oss brøt sammen under terroren på Bredtveit og av "piskeslagene" fra den avskyelige frk. Juline Margrethe Parm som var leirens leder.

Selv tror jeg Olga Bjoner reddet mitt liv da hun under en spesiell situasjon klarte å fri meg fra en ekstra-"behandling" av dette menneske.

Kjære redaktør.

Kan du ikke ved tid og høve gjøre kjent noen av disse "åpne" brev Olga Bjoner skrev til frk. Parm, og kanskje annet fra hennes hånd.

Mens vi leter etter de brevene du nevner har vi funnet frem et innlegg Olga Bjoner skrev i "Folk og Land" 21. november 1964.

Det er høyst aktuelt den dag i dag. Red.

KIRKENS ANSVAR

Olga Bjoner

"Du vet likeså godt som jeg at det foregår en ganske smart forfalskning av okkupasjonshistorien vår. - Jeg mener offisiell og halvoffisiell historieskriving, offisielle taler og offisielle undersøkelser som tilslører isteden for å avsløre pluss alt det private jugel og skryt. Bare vent til alt det blir passelig oppblandet med svada og kommer i historiebøkene også, da skal du få se på greier."

Slik skrev Sigurd Hoel i 1954 i sin bok: Stevnemøte med glemte år.

Tro hva han ville sagt i dag, nå da historieforfalskningen gjennom de store lokaler.

Fort. side 9 ➡